

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 137/2025-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Milanom Kuzmom, advokátom, Floriánska 16, Košice, proti postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnave v konaní vedenom pod ČVS: ORP-1069/1-VYS-TT-2019, Okresnej prokuratúry Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Pv 425/19/2207 a Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 28T/35/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. mája 2024 (doplnenou podaniami jeho právneho zástupcu doručenými ústavnému súdu 12. júla 2024 a 3. decembra 2024) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnave (ďalej len „OR PZ Trnava“) v konaní vedenom pod ČVS: ORP-1069/1-VYS-TT-2019, Okresnej prokuratúry Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Pv 425/19/2207 a okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28T/35/2020, formulovania príkazu konať v označenej veci sťažovateľa bez zbytočných prietahov adresovaného všeobecnému súdu, priznania finančného zadosťučinenia 3 000 eur, ako aj náhrady trov právneho zastúpenia.

II. Argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti pôvodne uviedol, že v prejednávanej veci mu bolo obvinenie vznesené uznesením vyšetrovateľa OR PZ Trnava z 18. novembra 2019, trestné stíhanie teda trvá bezmála štyri roky a osem mesiacov a nie je možné predpokladať, kedy bude v jeho veci vydané meritórne rozhodnutie, keďže termín hlavného pojednávania nebol vo veci dosiaľ určený. Domnieva sa, že doterajšia dĺžka konania vedeného v jeho trestnej veci je neprimeraná. V doplnení podania právny zástupca sťažovateľa ústavný súd oboznámil, že vec bola uznesením okresného súdu z 10. októbra 2024 podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré sa stalo právoplatným a vykonateľným 10. októbra 2024, postúpená Okresnému úradu Trnava s odôvodnením, že žalované skutky nie sú trestným činom, ale mohli by byť priestupkom.

3. V skutočnostiach, ktoré sťažovateľ popísal vo svojich predošlých podaniach, vidí porušenie svojich označených práv.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K námietke porušenia označených práv postupom OR PZ Trnava v konaní vedenom pod ČVS: ORP-1069/1-VYS-TT-2019 a okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Pv 425/19/2207:

4. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania ústavnej sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľov. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého ústavná sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok slúžiaci na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (II. ÚS 287/2021).

5. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti stabilne prezentuje názor, podľa ktorého základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje ochranu len vtedy, ak bola ústavná sťažnosť ústavnému súdu doručená v čase, keď porušenie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade OR PZ Trnava a okresnou prokuratúrou) trvalo alebo ešte pretrváva.

6. Ako vyplýva z obsahu ústavnej sťažnosti, v danej trestnej veci sa vec sťažovateľa nachádza už niekoľko rokov v štádiu súdneho konania (prípravné konanie bolo ukončené podaním návrhu na podanie obžaloby zo strany OR PZ Trnava a podaním obžaloby zo strany okresnej prokuratúry ešte 9. decembra 2020). V čase podania ústavnej sťažnosti ústavnému súdu už teda o ďalšom postupe vo veci samej rozhoduje príslušný súd (v tomto prípade okresný súd). Podaním obžaloby tak stratili OR PZ Trnava a okresná prokuratúra právomoc rozhodovať v tejto trestnej veci (už nemohli žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania), ukončili stav právnej neistoty sťažovateľa ako osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie a od tohto momentu nemohli a nemôžu zasiahnuť do ústavou zaručeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva

podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vykonaním vyšetrovania, spracovaním a predložením návrhu na podanie obžaloby OR PZ Trnava a doručením obžaloby okresnou prokuratúrou okresnému súdu tieto orgány verejnej moci vykonali všetky relevantné úkony smerujúce k nastoleniu právnej istoty sťažovateľa a svoju úlohu v tomto smere riadne splnili (obdobne I. ÚS 34/2024).

7. Ako už bolo uvedené, keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa smerujúca proti postupu OR PZ Trnava a okresnej prokuratúry bola ústavnému súdu doručená dávno po predložení obžaloby okresnému súdu, s poukazom na podstatu a účel základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

III.2. K námietke porušenia označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28T/35/2020:

8. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

9. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k priet'ahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k priet'ahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákoľvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu. Ďalší postup podľa odsekov 4 a 5 tohto ustanovenia predpokladá zjednanie nápravy, teda odstránenie stavu právnej neistoty strany buď aktuálne konajúcim súdom, alebo nadriadeným súdom, ktorý ak zistí priet'ahy, určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

10. Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného poriadku (II. ÚS 31/09, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021). Obdobný názor vo vzťahu k porovnateľnej právnej úprave § 91 rakúskeho Gerichtsorganisationsgesetz (zákon o organizácii súdov) zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri rozsudok vo veci Holzinger proti Rakúsku z 30. 1. 2001, sťažnosť č. 23459/94, bod 16 a nasl.).

11. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namietal neúmerňú dobu konania a neurčenie termínu hlavného pojednávania, preto je zrejmé, že mohol a mal ako účinný právny prostriedok na ochranu svojich práv v rozhodnom období (pred podaním ústavnej sťažnosti, pozn.) využiť práve sťažnosť pre nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku.

12. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti netvrdil, tým menej nepreukazoval, že by počas súdnej fázy trestného konania podal sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku. Takisto na základe súčinnosti poskytnutej zo strany okresného súdu ústavný súd zistil, že uvedený prostriedok nápravy

sťažovateľ nevyužil. Vzhľadom na to, že nevyčerpal právny prostriedok ochrany svojich práv, ktorý mu priznáva zákon (Trestný poriadok), ústavný súd ústavnú sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní vo vzťahu k namietanému postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28T/35/2020 odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Sťažovateľ samozrejme ani netvrdil, že sťažnosť nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, v okolnostiach jeho prípadu preto neprichádzal do úvahy prípadný možný postup ústavného súdu v zmysle § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu